

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

17.9.2008

B6-0445/2008

PROJEKT REZOLUCJI

w odpowiedzi na pytania wymagające ustnej odpowiedzi B6-0460/2008 i
B6-0461/2008

zgodnie z art. 108 ust. 5 Regulaminu

złożyli Ryszard Czarnecki, Adam Bielan, Roberts Zile i Hanna Foltyn-Kubicka

w imieniu grupy politycznej UEN

w sprawie opanowania wzrostu cen energii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie opanowania wzrostu cen energii

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 29 września 2005 r. w sprawie zależności paliwowej (P6-TA (2005)361) oraz z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie kryzysu w sektorze rybołówstwa w następstwie rosnących cen paliw (P6-TA (2008)308),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Jak przeciwdziałać negatywnym skutkom wyższych cen ropy naftowej?” (COM(2008) 384 wersja ostateczna),
 - uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 19 i 20 czerwca 2008 r.,
 - uwzględniając porozumienie osiągnięte na nieformalnym posiedzeniu Rady Ecofin, które odbyło się w dniach 12 i 13 czerwca 2008 r.,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w lecie 2008 r. ceny ropy naftowej osiągnęły najwyższy w historii poziom (w wartościach rzeczywistych), ceny innych produktów energetycznych również wzrosły, a płacone przez konsumentów ceny paliw nie uniknęły tendencji wyznaczonej przez ceny ropy naftowej,
- B. mając na uwadze, że presję na ceny ropy zwiększała słabość dolara,
- C. mając na uwadze, że prognozy wskazują, iż wysokie ceny ropy naftowej mogą się utrzymać w perspektywie średnio- i długoterminowej, co będzie miało negatywny wpływ na inflację i wzrost gospodarczy w UE,
- D. mając na uwadze, że wyższy poziom cen osłabia siłę nabywczą obywateli UE, przy czym ten negatywny wpływ jest najbardziej odczuwalny przez gospodarstwa domowe o najniższych dochodach i przez energochłonne sektory przemysłu,
- E. mając na uwadze, że na wzrost cen energii ma wpływ szereg złożonych grup czynników: zmiany w strukturze dostaw ropy i zapotrzebowania na nią, spadek liczby i wielkości nowych pól naftowych, ograniczony rozwój produkcji ropy, czynniki geopolityczne, spadek inwestycji w postęp technologiczny, wyższe koszty inwestycji, a także brak wykwalifikowanej siły roboczej w głównych krajach produkujących ropę,
- F. mając na uwadze, że większa przejrzystość i wiarygodność oraz częstsza publikacja danych na temat komercyjnych zasobów ropy naftowej są istotne dla skutecznego funkcjonowania rynków ropy,
- G. mając na uwadze, że obecny zamęt finansowy popchnął inwestorów do poszukiwania

alternatywnych inwestycji i przyczynił się do zwiększenia krótkoterminowych wahań cen,

- H. mając na uwadze, że gospodarka UE jest nadal w dużej mierze uzależniona od importu ropy naftowej, a potencjalne nowe pola naftowe to w większości „nietypowe złoża”, co zwiększa koszty inwestycji w ich rozwój,
1. wyraża zaniepokojenie z powodu wzrostu cen energii, zwłaszcza ze względu na jego negatywny wpływ na europejską gospodarkę i konkurencyjność, utrudniający osiągnięcie celów strategii lizbońskiej;
 2. podkreśla konieczność podjęcia środków, dzięki którym gospodarka UE będzie mogła utrzymać swoją konkurencyjność i dostosować się do nowych warunków wynikających z cen ropy;
 3. podkreśla, że w sprawach polityki energetycznej UE powinna mówić jednym głosem, zwłaszcza w kontekście niedawnych wydarzeń w Gruzji;
 4. wzywa do silnego zaangażowania politycznego na rzecz przejścia w UE do gospodarki niskoemisyjnej, promowania odnawialnych źródeł energii, efektywności energetycznej oraz innych niskoemisyjnych źródeł energii, a także na rzecz dążenia do zróżnicowania dostaw energii, ze szczególnym uwzględnieniem projektu rurociągu Odessa-Brody, oraz zmniejszenia zależności od importu paliw kopalnych, ponieważ taka zmiana to najlogiczniejsza reakcja na wyższe ceny ropy naftowej; uznaje potrzebę poparcia tych strategicznych środków poprzez silne zobowiązania finansowe w dziedzinie badań i rozwoju;
 5. popiera decyzję Rady Europejskiej o podjęciu krótkoterminowych ukierunkowanych środków mających na celu złagodzenie negatywnych skutków odczuwanych przez najuboższe gospodarstwa domowe; uważa jednak, że należy unikać środków, które wywołują wzrost inflacji, a także zachęt w mniejszym stopniu prowadzących do oszczędności energii, ponieważ mogą one zaszkodzić trwałości finansów publicznych, a także mogą zostać zdeprecjonowane przez wyższe ceny ropy naftowej;
 6. zauważa z niepokojem, że konsumenci w dalszym ciągu płacą wysokie ceny, które nie zawsze w pełni oddają spadkowe wahania cen;
 7. wzywa Komisję do wzmożenia wysiłków na rzecz poprawy warunków konkurencji w sektorze ropy naftowej oraz do dopilnowania zgodności z obowiązującymi zasadami konkurencji; wyraża przekonanie, że należy poświęcić szczególną uwagę ściganiu i zwalczaniu oligopolu i karteli w sektorze rafinerii i dystrybucji do punktów konsumpcji;
 8. uważa, że EBI powinien odgrywać znaczniejszą rolę w finansowaniu efektywności energetycznej, odnawialnych i innych niskoemisyjnych źródeł energii oraz projektów badawczo-rozwojowych, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP;
 9. zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego rewizji dyrektywy w sprawie podatku energetycznego, po uprzednim uważnym zbadaniu wpływu, jakie środki

podatkowe mogą wywrzeć na inflację, na nowe inwestycje w działalność związaną z produkcją i poszukiwaniem ropy naftowej oraz na przejście w UE do gospodarki niskoemisyjnej;

10. podkreśla znaczenie większej przejrzystości i wiarygodności danych dotyczących rynków i zasobów ropy naftowej; uważa, iż jest to istotne dla lepszego zrozumienia ewolucji cen produktów naftowych; wzywa do dokonania we właściwym czasie przeglądu wspólnotowych przepisów w sprawie interwencyjnych zapasów ropy;
11. wzywa UE do poprawy rzeczywistego dialogu z OPEC i z państwami spoza tej organizacji, ukierunkowanego na osiągnięcie większej stabilności cen ropy, większej przewidywalności dostaw gotowych produktów naftowych oraz płacenia za ropę w euro, a nie w dolarach;
12. ponownie podkreśla znaczenie wspólnej polityki energetycznej UE, bezpieczeństwa dostaw energii oraz europejskiej polityki sąsiedztwa; w tym kontekście wyraża przekonanie, że UE powinna objąć wiodącą rolę w dialogu na temat energii z głównymi dostawcami ropy; z zadowoleniem przyjmuje ideę organizacji szczytu państw konsumentów i producentów ropy;
13. zachęca przedsiębiorstwa z UE do przyjęcia bardziej aktywnej postawy, zwłaszcza poprzez dokonywanie znacznie większych inwestycji, oraz do objęcia wiodącej pozycji w dziedzinie nowych technologii oraz umiejętności inżynierskich, aby pozostały one kluczowymi partnerami dla państw będących głównymi producentami ropy;
14. zauważa, że należy podnosić odpowiedzialność społeczną głównych przedsiębiorstw naftowych w celu utorowania drogi dla większej liczby inwestycji prywatnych, finansowanych z bieżących nieoczekiwanych zysków w przemyśle naftowym, na rzecz programów oszczędzania energii, alternatywnych technologii energetycznych i związanej z nimi działalności badawczo-rozwojowej;
15. zwraca się do państw członkowskich o koordynowanie działań politycznych na rzecz rozwiązywania problemu wzrostu cen ropy naftowej; wzywa Komisję do przedłożenia analizy opartej na środkach politycznych państw członkowskich reprezentujących najlepsze wzorce podejmowania wyzwań wynikających z wysokich cen ropy naftowej;
16. wzywa Radę, by zdecydowanie dążyła do osiągnięcia porozumienia w sprawie następnych kluczowych kroków w kierunku realizacji prawdziwie zliberalizowanego wewnętrznego rynku energii;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.